

متن پرسش

عرض سلام و ارادت خدمت استاد بزرگوار: نظر حضرتعالی را در باره این دیدگاه در مورد معاد جسمانی خواستارم: (با تشکر) به نظر حقیر میرسه که شاید عدم معرفت به حقیقت زمان و مبتلا شدن به ذهنی که محصور زمان است تلقی صحیح ما رو از معاد جسمانی دستخوش آسیب کرده لذا چون عوالم و مراتب بعدی هستی را طبق عادت از حیث زمانی متاخر از این عالم می‌بینیم و همچنین زمان های این عالم را نیز با ترتیب و توالی می‌فهمیم، متوجه احاطه ای که عوالم علوی در مافوق زمان بر این عالم دارند نمی‌شویم. در حالی که در قیامت که یوم الجمع است، انسان همه مراتب مادون یعنی مراتب طبیعی و مثالی را با مرتبه عقلی خود یکجا مشاهده می‌کند و حاضر می‌بیند، لذا واقعا همین بدن مادی با تمام حرکات جوهری خود از نوزادی تا مرگ در قیامت حاضرند و همین الان نیز چنین است لکن چون ما توجهی به آن مراتب نداریم، از آن غافل هستیم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عرایضی در بحث سوره مرسلات در این مورد شد مبنی بر آن که معاد جسمانی حکایت به ظهورآمدن عقاید و اراده‌های انسان است در عین یگانگی با روح. و این که آن صورت‌ها، از جنس روح می‌باشند و به همین جهت در روایت‌ها بحث صحبت کنگره‌های بهشت را با اهل بهشت به میان می‌آورد. برای ادامه بحث می‌توانید به جلسات ۵ تا ۱۱ شرح سوره مرسلات رجوع فرمایید. موفق باشید